

hold, at naar dette Hovedindhold falder, falder dermed de dertil knyttede Bestemmelser". Men saa følger han ganske vist til, at saa er det vel rimeligt, at de bliver truffet ad anden Vej. Og senere bemærker det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), at der bør gives Tiendeyderne nogen Lempelse, og at det maaske kan gøres under den Form, der her er foreslaaet. Dette „maaske“ maa jeg maaske have Lov til at understrege. For gør man ikke det, vil det jo være vanskeligt at faa et Tilknytningspunkt mellem de to ærede Medlemmers Udtalelser, og da de tilhører samme Parti, maa jeg vel antage, at der er en vis Overensstemmelse mellem dem.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at lægge et godt Ord ind for, at man, hvordan det nu end maatte gaa med Lovgivningen paa det Omraade, vi har med at bestille, dog vil sørge for at bjærge Bestemmelserne i §§ 3 og 4 frelst ud af det Ragnarok, som noget tyder paa vil komme. Thi man kan mene om Tiendeloven og dens Betimelighed, hvad man vil, saa er det ganske givet, at der maa være et almindeligt Ønske hos Lovgivningsmagten om, at der saa vidt muligt ydes alle dem, der kommer ind under denne Lov, den samme Retfærdighed, og det er sikkert nok, at gennem 6—7 Aar har nu en hel Del af Tiendeyderne siddet og betalt til Trods for, at deres Tiende efter Loven skulde have været afløst allerede i 1908. Men naar det er Tilfældet, naar saa ekstraordinære Forhold, som vi nu har i Aar, er indtruffet, og Tiendeyderne som Følge deraf vil komme til at betale saa væsentligt mere, end de normalt havde skullet, saa forekommer det mig, at der er al mulig Grund til ogsaa ad denne Vej at komme dem til Hjælp. Jeg mener ikke, det ikke kan ske ad nogen anden Vej, men det bør helst ske ad denne, og man bør se Bestræbelserne i dette Lovforslag ogsaa i den Belysning. Det er jo sikkert nok, at sker der Ændringer i § 1 eller bortfalder maaske denne Paragrafs Bestemmelser helt, maa man overveje, hvorledes man skal rette § 4 for at gøre Bestemmelsen brugbar. Men det er mit Ønske — og jeg haaber, at det maa finde dette høje Tings Øre —, at Resultatet af den i disse Dage førte Forhandling om en Ændring af Lovgivnin-

gens Bestemmelser paa dette Omraade maa blive, at man vil bestræbe sig for at bjærge dette Tilløb til Retfærdighed overfor Tiendeyderne og føre denne Bestemmelse frelst ud af Forhandlingen.

Bojsen: Der er i denne Sag et Spørgsmaal, som det forekommer mig maa besvares — jeg vil kalde det et Kardinalpunkt —, og det vil jeg gerne berøre ganske kort. Hvad vil der ske, naar dette Lovforslag i den Form, hvori det foreligger, bliver vedtaget, og saa en af Tiendeyderne anlægger Sag ved Domstolene og lader Sagen gaa til Højesteret, og Højesteret giver vedkommende Medhold? Hvilken Tilstand vil saa opstaa? Jeg havde troet, at den højtærede Konseilspræsident særlig vilde have besvaret dette Spørgsmaal. Jeg mener, at nu, da vi staar overfor om ikke just den endelige Vedtagelse, saa i alt Fald en Vedtagelse af Lovforslaget, maatte vi dog vide, hvad Følgerne deraf kunde blive. Det forekommer mig, at hvis Højesteret afsiger en Kendelse, der gaar stik imod Loven, vil der opstaa stor Forvirring i mangfoldige Forhold rundt omkring i Landet. Jeg kunde derfor meget ønske at høre af den ærede Konseilspræsident, hvad Regeringen havde tænkt sig at gøre i et saadant Tilfælde.

Formanden: 8de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Godskesen: Maa jeg sige til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Kragh), at der er ikke nogen som helst Uoverensstemmelse mellem det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) og mig. Vi er enige om, at det kan være rigtigt og naturligt at overveje Lovbestemmelser i den Retning, som angives i Lovforslagets § 4. Det bliver saa et rent Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, om dette skal naas ved, at man barberer Lovforslaget, saaledes at kun dets § 4 bliver tilbage, eller man vil indbringe et nyt Lovforslag, eller man vil søge Bevillinger paa Finansloven. Saavel det ærede 2det Medlem for 5te Kreds som jeg vil kunne gaa med til at forsøge hvilken som helst af disse Veje, som kunde føre til Maalet. Jeg for mit Vedkommende tænkte mig, at man vel nærmest